

[Lone Dybkjær]

ikke, det er for tidligt, ikke blot på grund af de diskussioner, der har været om, hvornår loven skulle gælde fra, men for i det hele taget at slå hele spørgsmålet om tilbagevirkende kraft fast. Vi kan heller ikke acceptere, at lovforslaget har tilbagevirkende kraft, men derimod nok, at man har indtægtsåret 1982, og det tidligste tidspunkt, vi derfor kan drøfte, er fremsættelsestidspunktet for lovforslaget.

Dernæst vil jeg godt sige meget positivt om lovforslaget, at selv om det er inspireret af Norge og England – og det er det jo klart – er det mit og andres indtryk, at man har fundet en ligningsmæssigt elegant måde – nok også mere ligningsmæssigt godt, end man har fundet i Norge og England, og det synes jeg ministeriet og de personer, der har været involveret i det, bør roses for. At man så også mener, at man efterfølgende skal have mere personale, er en anden sag, men det er klart, at denne lovgivning vil kræve noget ekstra. Når loven skal vurderes, mener jeg ikke, den kan ses alene som en særskilt skattelov; den hænger jo sammen med både en undergrundslov og fremfor alt en koncessionslov. Vi fandt, det var forsvarligt i foråret at gennemføre undergrundsloven, men vi mener ikke, det er forsvarligt uden i hvert fald et vist kendskab til den kommende koncessionslov. Ikke nødvendigvis et færdigt forslag, men i det mindste et bud på, hvordan man mener de kommende koncessioner vil tage sig ud.

Når vi finder det afgørende, er det, fordi det spørgsmål, man naturligvis må stille sig, når man skal vurdere en sådan lov, er, om man stiller de forskellige koncessionshavere rimeligt ens, og det kan man ikke gøre, medmindre man har et vist kendskab til de nye koncessioner.

Det gør naturligvis også en afklaring af spørgsmålet om f.eks. D.O.N.G.s involvering aktuel. Det er vigtigt både af tekniske, overførelsmæssige grunde, og når vi vurderer den konkrete skattetekniske side – her tænker jeg på overskuddet – og de investeringer, der foretages.

Men med de forbehold, jeg her har omtalt, altså at vi mener, vi bør have et vist kendskab til koncessionslovgivning, og med det forbehold for enkeltheder, der naturligvis er, ja, så er vi tilhængere af principperne i og hensigten med loven. Vores udvalgsarbejde

vil derfor dreje sig om, hvorvidt vi finder, at lovens hensigt og bogstav og så dens faktiske virkning stemmer overens, og hvordan forholdet til den energipolitiske side er.

F.eks. hvad angår det første, altså om lovens bogstav faktisk virker efter hensigten, synes jeg, man må spørge sig selv, om man også får en tilstrækkelig lempelig beskatning af de små felter. Man kan gøre noget ved at dispensere på grund af royalty, og det kan være, det er det, man skal gøre for de små felters vedkommende, men i hvert fald er det vigtigt, at vi får den side undersøgt, sådan at vi også får de små felter udnyttet, hvad der jo er i klar dansk interesse.

Men vi mener også, det er nødvendigt, at man har en passende balancegang mellem det skattetekniske og det energipolitiske. Hvordan løser vi f.eks. den modstrid, der synes at være mellem skattelovens incitamenter til hurtig udtømmning af felterne og energiministerens eventuelle ønsker om en produktion afpasset mere efter samfundets behov?

Man kan også spørge sig selv, om der er en tilstrækkelig hensigtsmæssighed for så vidt angår tempoet i udtømmningen af felterne og den skattepolitik, vi her har lagt frem.

Jeg synes også, hele spørgsmålet om udtømmningen af felterne rejser sig, når der sker en relativt hårdere beskatning i den sidste del af et felts levetid og dermed måske er et mindre incitament til at udtømme feltet.

Vi finder også, for at nævne en ting, som hænger sammen med undergrundsloven – det her var måske nærmest koncessionslovgivningen – at det er vigtigt, at vi får diskuteret spørgsmålet om oprydning. Jeg tror ikke, vi bare kan lade det ligge og flyde, selv om det ikke er aktuelt de første år – også fordi det jo får en skattemæssig konsekvens, hvis vi vil acceptere en eller anden form for forhåndsafskrivning af oprydningen.

Til slut vil jeg sige, at jeg ikke tror, provenuet bliver helt så stort, som man forventer, og jeg synes, man skal gennemgå provenubetræktningerne meget nøje under udvalgsarbejdet. Ikke så meget på grund af de undvigelsesmanøvrer, som tidligere ordførere har været inde på, som fordi jeg synes, der er afsat for ringe beløb til efterforskningsaktiviteterne. På én måde ønsker vi jo stor efterforskningsaktivitet, og på en anden måde synes vi ikke rigtig at ville betale for det.